

تاسیس استان پارسین

نویسنده
دکتر حسن وقار فرد گراشی
(استاد دانشگاه)

(۳/۳)

مهر ماه ۱۳۹۲

با سمة تعالی

محضر مبارك مقام معظم رهبری حضرت آیت ا... العظمی امام سید علی خامنه ای (مد ظل العالی) با سلام و با آرزوی سلامتی و تندرستی آن مرجع عالیقدر جهان اسلام و به امید پیروزی نهائی اسلام بر کفر جهانی و زمینه سازی برای ظهور منجی عالم بشریت حضرت مهدی (عج) و بر قراری حکومت عدل الهی در گستره گیتی. آنچه مسلم است این امر اتفاق نخواهد افتاد مگر با یارانی همانند جنابعالی که با تقوا، آگاهی، و درایت خویش امت اسلام را هدایت فرمایند و این کشتی بگل نشسته را به ساحل نجات برسانند.

اولین نامه ای که خدمتتان تقدیم کردم با عنوان **"رنج نامه یک شهروند گراشی"** که به بررسی مشکلات بین شهرستان لار با (شهرستان گراش، و منطقه) پرداخته شده بود. دومین نامه که تقدیم کردم با عنوان **"اگر رئیس جمهور بودم"** که امیدوارم تا کنون به استحضار جنابعالی رسیده باشد، این سه نامه مکمل همدیگرند. بر خود لازم دانستم بعنوان یکی از شهروندان ایران اسلامی سومین و آخرین عریضه خود را تقدیم نمایم. در این عریضه مانند نامه های قبلی از تعارفات چاپلوسانه و مزورانه خبری نیست و حتی ویرایش هم نشده است یا بهتر بگویم آهی که از دل بر آید لاجرم بر دل نشیند.

استان پارسیان

یکی از مرزهایی که آسیب پذیر است و دشمن به آن توجه خاصی دارد و چنانچه نقشه حمله نظامی به ایران اسلامی را اجرا نماید مورد حمله قرار خواهد گرفت مرزهای آبی ایران از طریق خلیج فارس است. ظاهراً سیاستمداران و مسئولین مملکت توجه چندانی به این موضوع ندارند. یکی از دلایل آسیب پذیری شهرهای ساحلی این است که فاقد استان های مختلف با شهرستان های پر جمعیت در مرزهای آبی کشور می باشد. ایجاد استان های جدید در جنوب ایران و انتقال و اضافه کردن حدود پنج میلیون نفر بر جمعیت فعلی در استان های بوشهر، پارسیان، و هرمزگان از ضروریات است تا بتوان دیواری مستحکم در مقابل حملات دشمن ایجاد کرد و امنیت کامل بوجود آورد.

استان جدید

ما معتقدیم استان های ساحلی باید بطور عمودی نسبت به ساحل خلیج فارس و مرزهای آبی ایران اسلامی

تقسیم گردند، لذا علاوه بر استان های موجود که باید تغییر و تحولاتی در مرزهای آن ها بوجود آید، پیشنهاد

می گردد که استانی بنام استان پارسیان ایجاد گردد زیرا دنیا ایران و ایرانی و منطقه ای به نام پارسیان را

بخوبی می شناسد.

کسی در دنیا نیست که نام پارسیان به گوشش بخورد و یک دنیا عظمت و شکوه در نظرش مجسم نگردد. ایجاد استانی بنام پارسیان عظمت و شکوه ایران را احیا کرده و این کار نیز مشتمل بر دهان بدخواهان و دشمنان این مرز و بوم. در نقشه ی ایران استان پارسیان در کنار خلیج فارس مانند ستاره ای درخشان در آسمان ایران اسلامی خواهد درخشید.

مهم ترین نام هایی که از قدیم الایام برای این منطقه که دارای حکومتی مستقل بوده و حکمرانانی در شهرهای مختلف منطقه داشته اند، بکار برده شده و اکثر مورخین و گردشگران چه ایرانی و چه غیر ایرانی چه مسلمان (ابن بطوطه) و چه غیر مسلمان در تاریخ ثبت کرده اند به قرار زیر است:

پارسیان-کاریان-کران-ایراهستان-پارسیان

پارسیان: پارسیان هم به معنی منطقه و هم به معنی افرادی که در آن منطقه ساکن بوده اند استفاده می شده است. کل منطقه هزاران سال به این نام خوانده می شده که گراش نیز یکی از شهرهای اصلی آن بوده است.

کاریان: به علت وجود آتشکده کاریان به عنوان معتبرترین و عالی ترین مرجع دینی و سکونت « پیشوایان، دانایان، و دبیران» منطقه را بنام کاریان می نامیدند. گراش نیز یکی از توابع اصلی آن بوده و حکمرانانی که در قلعه گراش حکومت می کردند به وسیله ی آن ها انتخاب می شده اند.

کران: کران چه قبل از اسلام و چه بعد از اسلام نام منطقه بوده و حاکمانی حکومت می کرده اند که بعدها به نام ایراهستان تغییر نام داده است.

ایراهِستان: بعد از اسلام حکومت ایراهستان حدود هفت قرن بر منطقه ای که بنام ایراهستان معروف بوده به مرکزیت خنج و بعدها تمام منطقه زیر نظر سید عفیف الدین زندوی به مرکزیت بیرم اداره می شده است. گراش نیز یکی از ولایات آن بوده که حکام آن به وسیله ی حکومت مرکزی تعیین می شده اند.

اسامی دیگری نیز قبل و بعد از اسلام برای منطقه خاصی و برای مدت کوتاهی استفاده شده است که بشرح زیر است. سیف- هزو- خوجران- کوجاران- خوجهرستان- گرجستان- تنگستان- نیکستان- لاغریستان و در نهایت لارستان. بعضی از این نام ها در زمان های خاصی برای منطقه خاصی استفاده شده است. به عنوان مثال بعد از فتح لار در زمان شاه عباس کبیر این منطقه بنام گرجستان و بعدها در زمان قاجار لارستان نامیده شد.

پارسیان: بعد از انقلاب اسلامی ایران مردم منطقه اسم منطقه را به اسم اصلی خویش یعنی

پارسیان تغییر داده و با همین نام تقاضای ایجاد استان پارسیان را به دولت پیشنهاد می کنند.

استان پارسیان: به مرکزیت شهرستان گراش

جای شکی نیست که استان فارس یکی از بزرگ ترین استان های ایران اسلامی است و باید تقسیماتی در این استان بوجود آید. استانی که بیش از سی شهرستان دارد طبیعی است که نمیتواند به تمام شهرستان ها و حوزه های محدوده خود برسد. نیازی نیست استان فارس به دریا وصل شود تا هویت پیدا کند و ثابت کند که پایتخت قوم پارسی بوده است. استان فارس صدها آثار باستانی دارد که نشان از هویت پارسی بودن وی دارد. بهتر است که در نگهداری آنها بکوشند تا هر روز شاهد بسرقت رفتن سنگهای تخت جمشید و نقش رستم و...نباشیم و از موزه های اروپائی و آمریکائی سر در نیاورند.

استان پارسیان یکی از استان های خواهد بود که می تواند از جنوب استان فارس جدا شده و به صورت استانی مستقل با شهرستان و توابعی آباد اداره شود. این استان از دل دو استان پهناور فارس و هرمزگان با تغییراتی در مرزهای خشکی- آبی آن ها به وجود خواهد آمد. در باره شهرستان گراش در دو نامه قبلی مفصلاً شرح داده شده است.

نام شهرستان های استان پارسیان:

چهرم پارسیان، خنج پارسیان، فراشبند پارسیان، قیروکارزین پارسیان، کیش پارسیان، گراش پارسیان، گاو بندی پارسیان، لامرد پارسیان، و مهر پارسیان.

نام شهرها و توابع استان پارسیان:

ارد پارسیان، اوز پارسیان، اشکنان پارسیان، اسیر پارسیان، افزر پارسیان، بنا رویه پارسیان، بندر نخیلو پارسیان، بیرم پارسیان، بندرشیوه پارسیان، خلیلی پارسیان، دهرم پارسیان، علا مرودشت پارسیان، عمادده پارسیان، کاریان پارسیان، گله دار (کران) پارسیان، محمله پارسیان، وراوی پارسیان و کلیه شهر های کوچکی که در این محدوده قرار گرفته اند که نامشان آورده نشده است.

کلیه ی جزایری که در مقابل هر استان قرار دارند متعلق به همان استان هستند.

مرزهای استان پارسیان:

از شمال تا فیروزآباد، از جنوب تا خلیج فارس و تمام جزایر قرار گرفته در مقابل آن، از شرق تا استان هرمزگان (خط مستقیم، ۳ کیلو متری از پره های بالا سرخ حد فاصل بین محدوده شهرستان گراش تا محدوده بائن)، و از غرب به استان بوشهر وصل خواهد بود. جهت ایجاد استان پارسیان تغییراتی در مرزهای استان هرمزگان بوجود خواهد آمد، از این رو دو تا از شهرستانها استان هرمزگان بنامهای شهرستان گاو بندی (پارسیان) و شهرستان کیش به استان پارسیان اضافه خواهد شد و درازاء ایندو شهرستان دو تا از شهرستانهای استان فارس بنامهای شهرستان لار و شهرستان حاجی آباد که فعلا جزو استان فارس هستند به استان هرمزگان اضافه خواهد شد.

شهرستان لار (لارستان):

لار یکی از شهرهای قدیمی منطقه می باشد که زمانی جزو کرمان (کرمانیکا) و زمانی هم با بندر عباس بوده است. گر چه از چند دهه گذشته لار به استان فارس پیوسته اما از نظر فرهنگی، زبان، آداب و رسوم به مردم بندرعباس نزدیکترند تا فارس. امروزه جمعیت لاری ها در استان هرمزگان شاید دو برابر جمعیت لاری ها در

خود شهرستان لار باشد. به هر اداره ای که سر بزنی یا لاری است و یا لاری تبار تا جائیکه از سه نماینده بندرعباس در مجلس شورای اسلامی دو نفر شان (آقای آشوری و آقای آرامی) لاری الاصل هستند و سومی (؟). این افراد اگر بخواهند ده دوره هم نماینده مجلس باشند می توانند زیرا لاری ها فقط و فقط به نژاد خودشان رای می دهند اگر چه با آنها اختلاف نظر داشته باشند. اکثر لاری ها چه در لار و چه در استان هرمزگان دوست دارند لار دوباره به مام خویش بپیوندند و جزو استان هرمزگان شود، دلیلشان هم منطقی است از طریق بستک-بندر لنگه تا خلیج فارس راه چندان نیست و می توان از مزایای بی شمار دریا بر خور دار بود. بنابراین در تقسیم بندی جدید لار را جزو استان هرمزگان بحساب آورده و شهرستان گاوبندی به استان پارسیان پیوسته. لار (لارستان=لار، لطیفی، براک، بائن، و خور) از قدیم الایام تقاضای پیوستن به استان هرمزگان کرده اند.

شهرستان حاجی آباد:

در محدوده بسیار کوچکی دو شهرستان وجود دارند بنامهای حاجی آباد هرمزگان و حاجی آباد فارس. این دو شهرستان هم مرز بوده و از نظر تاریخی دارای مشترکات فرهنگی و اجتماعی زیادی هستند. در تقسیمات کشوری حاجی آباد علیا (بالا) جزو استان فارس و حاجی آباد سفلا (پائین) جزو استان هرمزگان بحساب آوردند. در طرح پیشنهادی ایجاد استان پارسیان حاجی آباد استان فارس به استان هرمزگان ملحق خواهد شد. بنابراین در تقسیمات کشوری جدید دو شهرستان از استان هرمزگان جدا شده (گاوبندی و کیش) و دو شهرستان به استان هرمزگان ملحق خواهد شد (لار و حاجی آباد).

طرح ایجاد استان پارسیان در جنوب استان فارس حدود ۴ سال قبل تهیه شده ولی به علت ناهماهنگی ها و بی قانونی هایی که در دولت آقای احمدی نژاد بود و با وجود افرادی مثل رحیم مشایی به عنوان رئیس دفتر احمدی نژاد و برنامه های خاصی که برای استان فارس داشتند و دارند به تعویق انداخته شد، تا اینکه دولت تدبیر و امید به ریاست آقای دکتر حسن روحانی زمام امور را در دست گرفتند. ما مردم منطقه پارسیان بخصوص مردم ولایتمدار گراش معتقدیم که تا قانون حاکم نباشد عدالت بر قرار نخواهد شد. چشم امید ما به دولت تدبیر و امید است که با درایت و کیاست رئیس جمهور محترم و محبوب این کشتی بگل نشسته را به ساحل نجات برسانند تا منطقه نیز به آرزوی دیرینه خود دست یابد.

هر کسی می تواند از این نامه ها برداشتی داشته باشد. چون اگر یک جمله از نامه بیرون کشیده شود شاید اصلا معنی چندان خوبی نداشته باشد و بر اساس آن می توانند حکم تکفیر نویسنده را صادر کنند ولی آن جمله در کل نامه های، ۱، ۲، و ۳ معنی دار می شود. کفار و مشرکین هم همین کار را با قرآن انجام می دهند چند آیه در باره شهادت خانمها، ارث، زدن زنها، و.... از قرآن بیرون آورده و تفسیر های آنچنانی هم می کنند و به انکار آن می پردازند و در نهایت اسلام را هم نفی می کنند.

در پایان به امید آن نفس می کشیم که روزی بیاید که قدمهای پاک و مطهر جنابعالی بر خاک مقدس منطقه پاریسیان بخصوص شهرستان گراش گذارده شود و رویمان به جمال مبارک شما روشن گردد، ما منتظر این باران رحمتیم. از خداوند متعال آرزوی سلامتی و طول عمر برای شما مسئلت داریم تا جهان اسلام از راهنمایی های جنابعالی بهره مند گردند. چنانچه نامه از نظر انشائی و املانی اشکالی داشت مرا با بزرگواری خود ببخشید.

حسن وقار فرد گراشی

چهارشنبه هفده مهر ماه ۱۳۹۲

(روز ملاقات نخبگان- با رهبری)

۳ ذی الحجه ۱۴۳۴

تلفن همراه ۰۱۲۵ - ۰۷۶۱ - ۰۹۱۲

این نامه در ۷ صفحه، ۱۹۲۲ کلمه، ۴۹ پاراگراف، ۱۷۷ خط تنظیم گردیده است. حق و حقوق چاپ و یا کپی از این نامه متعلق به نویسنده می باشد و هر نوع تکثیر باید با اجازه نویسنده صورت گیرد بجز دفتر مقام معظم رهبری و ریاست جمهوری. این ارقام ممکن است در آینده افزایش یابد.